

FN's særlige udsending for Syrien anklager jihadistisk for krigsforbrydelser i det østlige Aleppo

30. okt., 2016 – Jihadisters tilfældige beskydning af det østlige Aleppo med missiler og kemiske våben er det samme som krigsforbrydelser, sagde Staffan de Mistura, FN's særlige udsending for Syrien, som erklærede, at han var »chokeret og oprørt« over de angreb, som terrorister har lanceret i løbet af de seneste tre dage mod Aleppos civile befolkning. Selv Amnesty International har krævet et omgående ophør af beskydningen.

I løbet af de seneste tre dage har en brutal offensiv fra Jabhat-al-Nusras og dets allieredes (inklusive den såkaldte moderate opposition) side for at bryde den syriske hær belejring af det østlige Aleppo dræbt 84 mennesker og såret henved 300, rapporterede Syriens Sana nyhedsbureau. En erklæring, som den syriske generalkommando udstedte i dag, anklagede, at terroristerne affyrede flere end 100 mortérrunder, 50 Grad-missiler og 20 gascylindre, lavet til våben, mod beboelsesområder i Aleppo, ud over at udføre snigskytte-angreb. De fleste tab, siger den, var blandt kvinder og børn. Søndag rykkede oprørere frem til nabolaget al-Hamadaniyeh, som udgør frontlinjen, i tanks og andre pansrede køretøjer, men brugte også selvmords-bilbomber til at bryde hærens forsvarslinjer. Flere borgere blev behandlet for åndedrætsbesvær og kvælning som følge af giftgas.

Mens dette skrives, har den syriske hær styrker bremset terroristernes offensiv, hvor de nu kun delvis har kontrollen i nabolaget Dahiyet al-Assad, som de trængte ind i sidste fredag.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov advarede i dag om, at de uger, hvor Rusland og Syrien indstillede luftangrebene over Aleppo, har givet USA og dets allierede mere end tilstrækkelig tid til at tvinge den »moderate« opposition til at bryde med terroristerne. At de ikke har gjort dette, erklærede han, betyder nu, at »vore tidligere vurderinger må revideres«. Hvor Rusland tidligere sagde, at det syntes, som om USA og dets allierede ikke var i stand til, eller ikke ønskede, at adskille de moderate fra Jabhat al-Nusra, »så bør vi nu allerede sige, at de *i virkeligheden ikke ønsker at gøre dette* ... vi håber, at selvopholdelses-instinktet vil sejre, eftersom at søge venskab med terrorister og forsøge at bruge dem til sine egne formål aldrig har ført til noget godt«. Alle militante kæmpere, der stadig er tilbage i det østlige Aleppo, advarede Lavrov, vil blive anset for at være al-Nusras medskyldige.

I en af sine periodiske, mentale lapsusser, som han lider under, når han gentager Obamas løgne, sagde udenrigsminister John Kerry til et publikum i Londons Chatham House i dag, at russerne ønskede at »sønderbombe Aleppo, hvor de hævder at ramme terrorister, hellere end at de accepterer den kendsgerning, at der er en opposition dér, der er parat til at efterleve våbenhvilen«. Er det ikke den opposition, som de Mistura anklager for krigsforbrydelser?

Foto: Staffan de Mistura.

Hillarys plan for regimeskift i Syrien betyder atomkrig med

Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 31. oktober, 2016 – Én ting, som Donald Trump har ret i, er, at Hillary Clintons plan om at gennemtvinge en flyveforbudszone i Syrien og at prioritere »regimeskift« imod Assad frem for samarbejde med Rusland for at knuse ISIS, er en åbenbar og farlig vej til krig med Rusland, en krig, der hurtigt ville blive atomar.

Er amerikanere så demoraliserede og bange, at de ville ignorere denne ekstreme fare og tillade Hillary at blive præsident? Hillarys desperate respons i dag var at udgive en annonce, der sammenligner Trump med Barry Goldwater, der har kløe i fingeren for at trykke på knappen, på trods af Trumps gentagne opfordringer til at samarbejde med Rusland om at bekæmpe ISIS, og på trods af, at det står i åbenlys modstrid med hendes egne fejlslagne forsøg på at fremstille Trump som Putins naive fjols!

Den omskiftelige situation i USA blev eksemplificeret af udgivelsen af en meningsmåling i dag fra *ABC/Washington Post*, der viser, at Trump haler ind på Hillary nationalt og kun er 1 % bagefter. Den samme meningsmåling viste for kun en uge siden, at Trump var 12 % bag efter Hillary! Alt imens pressehistorierne kun peger på FBI-direktør James Comeys meddelelse om, at de vil genåbne undersøgelsen af Hillarys brud på loven om hemmeligholdelse i sin brug af e-mails, så er den uerklærede kendsgerning den, at Donald Trump den forgangne uge tog en skarp vending ved direkte at identificere Hillarys politik i Syrien som en sikker vej til krig med Rusland samtidig med, at han udtrykkeligt krævede genindførelsen af en version for det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, indført af Roosevelt i 1933, og som adskiller spekulative og kommercielle banker.

Den advarsel om truslen om krig, der kommer fra Obama og hans klon Hillary, så vel som kravet om Glass-Steagall, erkendes

begge internationalt, og især i den amerikanske Kongres, som spørgsmål, der er introduceret og tvunget ind på den nationale og internationale dagsorden af Lyndon LaRouche. Alt imens borgerne bestemt føler afsky for Hillarys nonchalante misbrug af klassificeret materiale, så har hun i langt højere grad miskrediteret sig selv gennem sin krigsmagervirksomhed og sin underdanighed over for Wall Street. Det er i denne henseende, at hendes svaghed er afsløret, både politisk og intellektuelt, samt moralsk.

Foto: Den russiske præsident Putin inspicerer nyt militærudstyr på den 393. Flyvebase.

**»Lad os bygge det Eurasiske
Tog for Fred imod truslen om
en Ny Verdenskrig«**

**Erklæring af Helga Zepp-
LaRouche og Jacques
Cheminade, 21. oktober, 2016**

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

(På sidelinjen af Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland, den 21. oktober, 2016, om de fremtidsudsigter for Europa, som Kinas politik for den Nye Silkevej tilbyder, udstedte Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, og Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, følgende erklæring:)

På intet tidspunkt siden 1945 har verden været så tæt på en ny verdenskrig, der i dag ville blive en atomkrig. Men samtidig har mulighederne for at grundlægge en ny verdensorden for fred og udvikling imidlertid aldrig været så store.

Faren for krig kommer fra et forsøg fra de vestlige magters side på, for enhver pris at opretholde deres eneherredømme over verden, på trods af den kendsgerning, at de ikke har andet at tilbyde end krige og finansiell udplyndring. Det store håb kommer fra en fremvoksende gruppe af lande, Rusland, Kina, Indien og BRIKS, der kæmper for en verden, hvor alle har ret til fremskridt gennem udvikling inden for videnskab, avanceret teknologi og industri; en verden med fred og stabilitet, baseret på organisationen for international lov, der voksede frem af sejren over nazismen, og som er inkorporeret i FN's Charter.

Det eneste alternativ til politikken med Washington-konsensus, der har ført os frem til den nuværende krise, er Kinas forslag om projektet for den Nye Silkevej, som en politik for fred og samarbejde i hele verden. Dette projekt, som allerede er en realitet for de 70 lande, der er med i det, er det største projekt for industriel, økonomisk genopbygning, der nogen har eksisteret på planeten, og som mobiliserer tæt ved \$1 billion til videnskabelig forskning og store infrastrukturprojekter i Eurasien, Latinamerika og Afrika.

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og

Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

1. Frankrig og Tyskland må, sammen med Kina, påbegynde konstruktionen af Silkevejens godstog for fremtiden, der kommer fra Kina og forgrener sig ud til forskellige lande i Europa. Der eksisterer allerede konvojer, men de har store vanskeligheder med at krydse alle grænser. Vi må nu forudse et Silkevejstog, der kører i et eurasiske kontinent, der 30 år frem i tiden vil være lige så udviklet, som Kina er i dag. Denne jernbanelinje, der kører på enkeltstandard-enhedsspor, og som møder minimale grænsekontroller, må, i traditionen efter Lincolns Transkontinentale Jernbane og den Transsibiriske Jernbane, være en trans-eurasiske jernbane, bygget af Fædrelandenes og projekternes Europa. Det vil blive nødvendigt, at Kina, Rusland og alle de andre lande, som toget kører igennem, indgår en aftale.
2. Frankrig og Tyskland må respondere til Kinas og Ruslands indsats for at bringe de mellemøstlige ødelæggelseskrige, der er anstiftet af de vestlige magter, til en afslutning, og for at påbegynde genopbygningen. Denne politik er ikke alene den eneste, humane respons til ikke alene den forfatning, disse lande befinder sig i, men også til den stadigt voksende strøm af immigranter til vore lande.
3. Frankrig og Tyskland må arbejde hen imod store fællesprojekter med Kina og Afrika. En fælles rammeaftale til dette formål blev allerede underskrevet af Frankrig og Kina den 30. juni, 2015. Prioriteringen må være infrastrukturprojekter i stor skala: dæmninger, jernbaner og energi, inklusive kernekraft.

Når de vestlige eliter ikke har nogen anden politik end den,

at gennemtvunge brutale nedskæringer over befolkninger for at redde en finansverden, der har været død siden krisen i 2008; når den eneste måde, hvorpå vesten kan opretholde sit eneherredømme, er gennem deployering eller tolerance af blodige nazister i Ukraine og grusomme jihadister i Mellemøsten, kan vi med Kina klart sige, at, dersom Vesten ønsker at bevare Himlens mandat til at regere, må den forandre sig.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Tysklands Conrad Adenauer og Frankrigs Charles de Gaulle mødes i Paris i september, 1963.

Rådgiver til Syriens præsident roser Putins krav om en »Marshallplan« for Mellemøsten

29. okt., 2016 – Bouthaina Shaaban, rådgiver til den syriske præsident Bashar al-Assad, gav et interview til Rossiya-24 russisksproget Tv, hvor hun roste præsident Vladimir Putins krav om en »Marshallplan« for Syrien og Mellemøsten under hans tale til Valdai-klubben den 27. okt.

»En sådan national plan er den eneste måde at redde og genopbygge vores land på. Det vil være et stort bidrag til udviklingen af Syrien og Mellemøsten, og til at sikre fred og sikkerhed i hele verden«, sagde Shaaban, rapporterer Sputnik i

dag.

I sin tale i torsdags omtalte Putin specifikt genoprettelsen af ødelæggelserne i Mellemøsten og det absolutte behov for »ligeværdig og udelelig sikkerhed for alle stater«.

»Det er nødvendigt, at vi til den internationale dagsorden føjer spørgsmålet om at genoprette de mellemøstlige landes vedvarende statsskab, økonomi og sociale sfære«, sagde Putin. »Ødelæggelsernes gigantiske skala kræver, at man udarbejder et langfristet, omfattende program, en form for Marshallplan, til at genoplive det krigs- og konflikthærgede område. Rusland er ganske bestemt villig til at deltage i disse team-indsatser.«

Han tilføjede, at »den Eurasiske Økonomiske Unions arbejde« og »koordineringen med projektet for det Økonomiske Silkevejsbælte, som Kina er i færd med at gennemføre«, udgør demonstrationer af princippet om »harmonisering« af økonomiske interesser gennem gennemskuethed og gensidig respekt for hinandens interesser.

I et andet interview søndag med RT advarede Shaaban om, at USA's strategi imod ISIS i Mosul synes at være udarbejdet til at »flytte« terroristerne ind i Syrien. »Rusland og Syrien ser med stor alvor på dette spørgsmål«, sagde hun. »Vi vil ikke bare sidde og kigge. Den måde, som de omringer Mosul på, viser, at de ønsker, at disse terrorister flytter ind i Syrien ... De navigerer terrorisme fra det ene sted til det andet, hvor de begrænser terrorisme på ét sted og styrer det hen til et andet sted.«

Foto: Flere end 250.000 syrere har mistet livet i den fire et halvt år lange konflikt.

Rusland kunne bruge alle tilgængelige midler imod terrorister i Aleppo

29. okt., 2016 – Dmitry Peskov, talsmand for den russiske præsident Vladimir Putin, sagde under en pressekonference i går, at Rusland, i nødstilfælde, forbeholder sig ret til at bruge alle tilgængelige midler for at bekæmpe terroristers provokationer i Aleppo. Peskov kommenterede på en briefing fra de Russiske Bevæbnede Styrkers Generalstabs chef for Hovedafdelingen for Operationer, generaløjtnant Sergej Rudskov, der tidligere på dagen havde meddelt, at han havde spurgt de Bevæbnede Styrkers øverstbefalende, præsident Putin, om at genoptage luftangreb versus »illegale bevæbnede grupper« i det østlige Aleppo. Peskov bemærkede, at, »i betragtning af, at terrorister har annonceret den planlagte intensivering af kamphandlinger og også, at de virkelig delvis har skiftet over til aktive, offensive operationer, går den russiske præsident ud fra det faktum, at, i nødstilfælde, den russiske side forbeholder sig ret til at bruge alle tilgængelige styrker og resurser til at bekæmpe terrorist-grupperingernes provokerende aktioner og yde passende støtte til den Syriske Arabiske Republiks bevæbnede styrker«. Ikke desto mindre, så »mener den russiske præsident, at det i øjeblikket ikke ville være tilrådeligt at genoptage luftangreb imod Aleppo. Præsidenten mener, at det ville være muligt at forlænge den igangværende, humanitære pause, for at sårede civile og militante kæmpere, der ønske, at forlade byen, kan trække sig, så vel som også, hvad der er meget vigtigt, at give vore amerikanske partnere en chance for at implementere de forpligtelser, de tidligere har påtaget sig, og de løfter, de har afgivet, med hensyn til at opdele den såkaldte moderate opposition og terroristgrupper.«

Peskov fremførte igen, at »Den humanitære pause kun er i kraft

omkring Aleppo«.

Ifølge Peskov er der ingen planer om yderligere kontakter om de nylige udviklinger i Syrien mellem den russiske og amerikanske præsident, hhv. Vladimir Putin og Barack Obama, i den nærmeste fremtid. »Nej, der er ingen sådanne planer«, sagde Kreml-embedsmanden.

Det kommende verdenslederskab udgøres af Glass-Steagall og LaRouches Fire Økonomiske Love.

Dansk uddrag af LaRouchePAC Internationale Webcast, 28. okt., 2016.

Dette er ikke noget, der kun er vigtigt for den nationale scene; men dette er i færd med at udforme et paradigmeskifte, som i øjeblikket finder sted på den internationale scene. For to uger siden så vi det dramatiske skift, hvor Filippinerne, med præsident Duterte's besøg i Kina, ændrede sin kurs til at komme på linje med Kinas; hvor han siger, at han nu ændrer sit lands kurs i overensstemmelse med den ideologiske strømning i de eurasiske, allierede lande, der nu er i færd med at skabe et nyt, økonomisk paradigme. Vi så dette meget tydeligt i en tale, som den russiske præsident Vladimir Putin holdt ved Valdai-diskussionsklubbens årlige sammentræf 2016 i Sotji, Rusland. Vi vil gå nærmere i detaljer med dette, men Putins

understregninger er meget klare, og jeg mener, at de omfatter nogle af de spørgsmål, vi vil diskutere i aften. For det første, faren ved NATO's/Obamas holdning, der nu har bragt os i farlig nærhed af et udbrud af Tredje Verdenskrig; en krig, som ingen på den russiske side søger, som Putin gjorde det meget klart. Og ligeledes det presserende nødvendige, totalt nye, økonomiske paradigme for at slå bro over svælget mellem et lille antal meget rige Wall Street-spekulanter, og et meget stort antal fattigdomsramte, ikke alene mennesker, men hele nationer; og desuden, at bringe teknologisk fremskridt til alle og gøre dette til paradigmet for relationer nationerne imellem.

Matthew Ogden: Jeg tror, vi kan sige, at vi befinder os ved et meget dramatisk vendepunkt i verdenshistorien, og ved et meget dramatisk vendepunkt for vores nation. I løbet af de seneste uger har vi, som I har kunnet følge på LaRouchePAC's webside, mobiliseret en national mobilisering for at sætte hr. Lyndon LaRouches økonomiske program på dagsordenen, under betegnelsen 'De Fire Hovedlove; de Fire Nye Love til USA's økonomiske genrejsning', og disse love er baseret på Alexander Hamiltons fundamentale principper og hans arbejde med at etablere en videnskab om økonomi, der opbyggede USA. Vi har lanceret en kampagneside for mobilisering, og jeg vil direkte fremhæve, at det er vores dagsorden at bringe det amerikanske folk ind i denne mobilisering for at gøre jeres forståelse af, hvad det er for økonomiske principper, som Hamilton skabte, dybere; og hvad det er, som hr. LaRouche har inkorporeret i disse Fire Love.

Dette er ikke noget, der kun er vigtigt for den nationale scene; men dette er i færd med at udforme et paradigmeskifte, som i øjeblikket finder sted på den internationale scene. For to uger siden så vi det dramatiske skift, hvor Filippinerne, med præsident Dutertes besøg i Kina, ændrede sin kurs til at komme på linje med Kinas; hvor han siger, at han nu ændrer sit lands kurs i overensstemmelse med den ideologiske strømning i

de eurasiske, allierede lande, der nu er i færd med at skabe et nyt, økonomisk paradigme. Vi så dette meget tydeligt i en tale, som den russiske præsident Vladimir Putin holdt ved Valdai-diskussionsklubbens årlige sammentræf 2016 i Sotji, Rusland. Vi vil gå nærmere i detaljer med dette, men Putins understregninger er meget klare, og jeg mener, at de omfatter nogle af de spørgsmål, vi vil diskutere i aften. For det første, faren ved NATO's/Obamas holdning, der nu har bragt os i farlig nærhed af et udbrud af Tredje Verdenskrig; en krig, som ingen på den russiske side søger, som Putin gjorde det meget klart. Og ligeledes det presserende nødvendige, totalt nye, økonomiske paradigme for at slå bro over svælget mellem et lille antal meget rige Wall Street-spekulanter, og et meget stort antal fattigdomsramte, ikke alene mennesker, men hele nationer; og desuden, at bringe teknologisk fremskridt til alle og gøre dette til paradigmet for relationer nationerne imellem.

Vi vil komme ind på disse spørgsmål, men først og fremmest spørgsmålet om Glass-Steagall; nødvendigheden af at nedlukke det, der nu tydeligvis er det bankerotte Wall Street-regime, og spørgsmålet om, hvad der nødvendigvis må efterfølge denne nedlukning. De Fire Love efter Hamiltons principper, som hr. LaRouche har udarbejdet, er nu helt klart på dagsordenen, mener jeg. Jeg vil bede Jeffrey Steinberg lægge ud med en kort briefing om nogle af de spørgsmål, som vi har drøftet med hr. LaRouche i løbet af de seneste 24 timer, og dernæst kan vi fortsætte med en diskussion over implikationerne af disse udviklinger.

Jeffrey Steinberg: Der er fire eller fem ting, som jeg gerne vil sætte fokus på mht. signifikante, nye udviklinger blot siden sidste fredags webcast. For det første, som Matt netop påpegede, så holdt præsident Putin en meget magtfuld tale under den afsluttende session af Valdai-konferencen, der fandt sted i denne uge i Sotji, Rusland. Tilstede var repræsentanter fra hele verden, inkl. i hvert fald flere folk fra Kina. Jeg

mener, at det, som præsident Putin gjorde, ikke så meget var at bryde ny jord, som det var at gøre det meget klart, at Rusland, og han selv, fuldt ud har helliget sig til at gå fremefter med samarbejdet med Kina og de andre BRIKS-lande om at virkeliggøre et nyt paradigme for relationerne mellem nationalstaterne imellem. Dette nye paradigme er baseret på en politik for klar forebyggelse af krig, opbygget omkring kooperative økonomiske investeringer i store projekter – inklusive betydelige fremskridt inden for videnskab, som inkluderer fremme af menneskets herredømme over rummet. På en vis måde forstærkede Putin det, vi så på BRIKS-topmødet for statsoverhoveder for nylig i Goa, Indien. Rusland er helt med her, og han pointerede meget klart, at det vestlige finanssystems kollaps er den hovedfaktor, der driver verden hen imod en ekstraordinært farlig situation, hvor der kunne komme et udbrud af en verdenskrig – endda en atomar verdenskrig – som følge af provokerende handlinger, der er affødt af desperation. Jeg mener, at dette er et af de elementer af det, der virkelig er forandret i løbet af denne seneste uge.

Jeg har tilbragt de seneste 48 timer – onsdag og torsdag i denne uge – med at deltage i en årlig konference i Washington, D.C., i det Nationale Råd for Amerikansk-arabiske Relationer. Der var omkring 1000 mennesker til stede dér, og der var stort fremmøde fra det diplomatiske samfund, især det arabiske, diplomatiske samfund; og fra den amerikanske erhvervssektor, der handler med Golfstaterne. Ved slutningen af konferencen, torsdag aften, var der en afsluttende hovedtale af general David Petraeus – tidligere chef for Centralkommandoen, og tidligere direktør for CIA. Han fremlagde en række meget dristige forslag, som desværre meget præcist faldt i tråd med den slags ting, vi har set komme fra Hillary Clinton og Clinton-kampagnen i hele denne præsidentvalgkamp. Det, som general Petraeus krævede, var både oprettelsen af sikkerhedszoner på suverænt, syrisk territorium, skabelsen af en flyveforbudszone over en stor del af syrisk territorium, og

han opfordrede til, at USA skulle bruge både sø- og landbaserede krydsermissiler til at tilintetgøre det syriske luftvåben. Se, han sagde meget henkastet, at dette selvfølgelig fremkalder faren for en krig med Rusland; men det fejede han til side og sagde, at Vladimir Putin responderer til magt, og responderer til alvorlige trusler om magtanvendelse. Putin vil derfor, konfronteret med denne form for handlinger, trække sig, sagde Petraeus.

Vi taler her om, at amerikanske og russiske aktiver fra luftvåbnene, der engagerer sig på en meget afgrænset skueplads for handling, hvor vi hidtil har undgået en betydelig hændelse, der kunne have ført til generel krig, pga. en aftale om dekonfliktion (fælles forholdsregler, der skal sikre, at en optrapning pga. fejlregninger eller misforståelser ikke finder sted, -red.), som heldigvis stadig er i kraft mellem den amerikanskledede koalition på den ene side, og Rusland på den anden. Men det, der her foreslås, er en total omstødelse af denne politik. Vi ved, at dette er præcis, hvad Hillary Clinton kræver i sine egne taler i præsidentkampagnen. Der har været nylige undersøgelser, fremlagt på vegne af Clinton-kampagnen af Centret for en Ny Amerikansk Sikkerhed og Centret for Amerikansk Fremgang, der udtrykker noget nær den samme ekstremistiske holdning, som general Petraeus udtrykker i sine udtalelser. Faren for krig kan slet ikke undervurderes; og faktum er, at præsident Putin – i sin Valdai-tale – var meget klar omkring denne fare.

Se, med hensyn til det overordnede spørgsmål om, hvor umiddelbart forestående, nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem er, så sidder alle virkelig på kanten af deres stol over det faktum, at det amerikanske Justitsministerium og Deutsche Bank stadig befinder sig i en afparering frem og tilbage og endnu ikke er nået frem til en beslutning omkring den foreslåede bøde på 14 mia. euro for Deutsche Banks kriminelle aktivitet under krisen omkring værdipapirer med sikkerhed i ejendomspapirer, som var forløber for krisen med

nedsmeltningen i 2008. Deutsche Bank befinder sig på randen af kollaps; dette anerkendes bredt. De førende, tyske finansmedier, med *Handelsblatt* i spidsen, skriver om dette stort set hver eneste dag. Vi ved, at det italienske banksystem også befinder sig på randen af nedsmeltning, med lån, der ikke giver afkast (insolvente lån), til nominelt 360 mia. euro på regnskaberne i de store, italienske banker. Så det er absolut sandt, at vi befinder os på den yderste kant af en potentiel finansiel nedsmeltning, der er langt værre end Lehman Brothers i 2008.

Det er i denne sammenhæng, at, mener jeg, det er meget vigtigt at mærke sig den kendsgerning, at Donald Trump tidligere på ugen holdt en tale i Charlotte, North Carolina, hvor han udtrykkeligt krævede, at man implementerede en Glass-Steagall for det 21. århundrede. Han advarede også om, at, hvis Hillary Clinton bliver valgt til præsident, vokser chancerne for, at vi meget snart vil stå over for Tredje Verdenskrig, enormt; og han nævnte begivenhederne i Syrien, som jeg allerede har omtalt, som en slags hovedelement i denne situation. Mange mennesker klør sig i hovedet og siger, hvor kom dette fra, mht., at Trump pludselig går ind for Glass-Steagall? Det er kun 12 dage før præsidentvalget, at han kommer med denne tale.

Jeg fik mulighed for at tale med nogen, der har været involveret i Washington-politik som en slags insider i meget lang tid; og det var hans anskuelse, at han havde forventet, at noget i denne retning ville komme fra Trump-kampagnen, fra Donald Trump. Det kunne have været mere effektivt, hvis det var sket i september, men hvad enten han er opportunistisk, eller han reelt mener det alvorligt, så er det en kendsgerning, at spørgsmålet om Glass-Steagall nu er blevet gen-indsprøjtet i præsidentvalget i en afgørende form for nedtælling til den 8. november. Og der er faktisk ingen ulemper forbundet med dette; uanset, hvad resultatet af valget bliver, så er Glass-Steagall et afgørende, politisk spørgsmål, der omgående må implementeres. Det er første skridt i hr.

LaRouches Fire Hovedlove, udtrykkeligt baseret på de fire hovedrapporter til Kongressen, som Alexander Hamilton skrev, da han var finansminister. Vi søger altså tilbage til en politik, der har en mangeårig historie for beviselig succes. Donald Trump udbrød ikke bare lige pludselig, »Lad os få Glass-Steagall«. Ifølge beretninger fra mennesker, der fulgte denne tale på tæt hold nede i Charlotte, så var dette den mest gennemkomponerede og velorganiserede tale i hele hans præsidentkampagne. I et Tv-interview med Fox den næste morgen bekræftede Wilbur Ross, der tilhører en gruppe af »milliardærer«, som udgør Trumps økonomiske hovedrådgivere, den pointe, som Trump kom med dagen før i Charlotte. Her følger et kort uddrag af ordvekslingen mellem Fox News' Maria Bartolino og Wilbur Ross:

Bartolino: I går krævede Donald Trump en version for det 21. århundrede af Glass/Steagall-loven fra 1933, der kræver en opdeling mellem kommerciel bankvirksomhed og investeringsbankvirksomhed. Fortæl os om dette, for vi ved alle, hvad Dodd/Frank-loven har gjort ved sektoren for finansielle tjenesteydelser; og det er blevet vanskeligere at låne penge. Det er blevet ét af spørgsmålene i denne økonomi. Fortæl mig om en Glass/Steagall-version for det 21. århundrede.

Ross var fuldstændig klar og på det rene med det, som Trump refererede til aftenen før. Han sagde:

Ross: Altså, bankerne. Det er ikke så meget det, at de er for store; det drejer sig om, at de er for komplekse. For komplekse, og for komplicerede internt. Tænk over, hvor meget storbankerne – man må kende alt til verdens geografi; man må kende hver eneste obskure form for produkt på derivatmarkedet. Det er en voldsomt stor menu for en person at absorbere. Vi mener, at det kunne være bedre for bankerne at holde sig til udlån, og, i stedet for at indføre flere restriktioner på pengeudlån, at gøre det lettere for dem at udstede lån. Tænk over det. Når man lægger sag an mod bankerne hver dag for de

lån, de udstedte dagen før, så er det ikke måden at opmuntre dem til at udstede nye lån. De er i færd med at gøre bankerne pistol-sky.

Dernæst spørger hun, »Siger du, at der bør være mere opdeling?«

Ross: Jeg mener, at det, der er vigtigt, er fornuftig regulering frem for regulering for reguleringens skyld. Når man tænker efter, med alle disse bøder for subprime-udlån, kan du nævne en eneste person, der nogensinde er blevet sat ud af sit hus, som ikke rent faktisk havde et huslån, og som ikke var bagud med sine betalinger på lånet og fortjente at blive sat ud? Der er ikke et eneste tilfælde, hvor dette er blevet bevist, så det er altså strafferegulering, det er straffelovgivning snarere, end det er noget, der er fornuftigt.

Dette var helt klart ikke bare et slag ud i den tomme luft. Vi ved ikke, om dette er en seriøs forpligtelse til denne politik. Men vi ved, at der er massiv folkelig opbakning til Glass-Steagall. Det er derfor, det endte i både det Demokratiske og det Republikanske partiprogram. Vi ved, at der fandt en intern kamp sted i Hillary Clintons kampagne, hvor flere af hendes hovedrådgivere indtrængende opfordrede hende til også offentligt at støtte Glass-Steagall, hvilket hun nægtede at gøre. Bernie Sanders' tilhængere, Elizabeth Warrens tilhængere, de, der er det Demokratiske Partis kernevælgere, er lige så ubøjelige mht. behovet for Glass-Steagall, som nogle på den Republikanske side.

Så spørgsmålet er, at dette nu er lagt direkte frem på bordet. Vi er i de sidste ti dage før præsidentvalget, og øjeblikket er derfor inde til at vinde dette spørgsmål, meget aggressivt, og til, at Kongressen tager dette spørgsmål op som sin første regulære forretningshandling, når den vender tilbage efter valget den 8. november, uanset udfaldet. Mandatet foreligger. Det er nu et fundamentalt spørgsmål i den præsidentielle debat i disse sidste dage. Igen, hvad enten Trump er seriøs om det

her, eller det var et politisk stunt, så er spørgsmålet ikke desto mindre blevet særdeles markant indsprøjtet i denne præsidentkampagnes slutfase, og der er ingen bagside ved, at dette er sket.

Ogden: Hr. LaRouches ideer er meget magtfulde, og de står for sig selv. Hr. LaRouche responderede ikke på tidernes skiften. Han har i årevis været meget, meget klar mht. den *presserende* nødvendighed af Glass-Steagall og har forudsagt, at vi faktisk igen ville komme til dette punkt. Deutsche Bank er ved at nedsmelte. Det er værre end Lehman Brothers i 2008. Det faktum, at Glass-Steagall ikke blev genindført, som hr. LaRouche krævede, umiddelbart efter sammenbruddet i 2008, er det, der har bragt os til dette punkt. Kesha [Rogers] var involveret i en højt profileret kampagne til Senatet og flere højt profilerede kampagner til Repræsentanternes Hus. Andre medlemmer af LaRouchePAC Policy Committee stillede også op til valg til Kongressen for fire og seks år siden, på et Glass/Steagall-valgprogram, og gjorde dette til det afgørende, nationale spørgsmål. I det omfang, hvor der har været nogen seriøse diskussioner i denne præsidentkampagne, så har det været omkring spørgsmålet om Glass-Steagall. Det blev bragt på bane i den Demokratiske debat af to kandidater – Martin O'Malley, og også Bernie Sanders; Hillary Clinton sagde »Nej!«.

Dette er nu det *afgørende* spørgsmål. Og som du sagde, Jeff, så viser det, at der er en *overvældende* folkelig opbakning: og begge partiprogrammer. Vi har nu en situation, hvor genindførelsen af Glass-Steagall i bogstavelig forstand er fremherskende i hele verden. Det ville være tragisk, hvis Kongressen ikke omgående griber til handling for at genindføre loven – vent ikke på den officielle indsættelse [af den nye præsident] – omgående, ved Kongressens tilbagevenden til Washington. Glass-Steagall må ubetinget genindføres, for, hvis vi venter, og Deutsche Bank eller én af disse andre banker nedsmelter, så kan jeg garantere jer for, at vi befinder os i

en langt værre situation end den, vi befandt os i, i sammenbruddet i 2008.

Så jeg mener, at det afgørende spørgsmål er lagt frem. Nødvendigheden af de dybtgående principper efter Hamilton – som hr. LaRouche har gjort meget klart – står for sig selv. Det er ikke et spørgsmål om, at nogen har erklæret Lyndon LaRouches [love for] gyldige; spørgsmålet er, at Lyndon LaRouches ideer står for sig selv, og har udgjort de afgørende spørgsmål, og nu har nået et punkt, hvor det er et indiskutabelt verdensledende spørgsmål – og det punkt, hvorfra det ikke er muligt at vende tilbage, kommer meget snart, med mindre man handler på disse ideer.

*Hele webcastet, med engelsk udskrift, kan høres/læses her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=15628>*

Obamas krige i Mellemøsten forårsager udbredt lidelse i civilbefolkningen

26. okt., 2016 – Den selvretfærdige propagandastorm, der er blevet rettet imod Rusland og Syriens Bashar al-Assad-regering over den angiveligt tilfældige bombing af civile i det østlige Aleppo, har, måske endda med overlæg, haft den virkning, at det har dækket over den udbredte lidelse i civilbefolkningen, der er et direkte resultat af præsident Obamas og hans britiske herrers politik for 'evindelig krig'. Et ukendt antal dødsfald blandt civile er ikke alene et resultat af den direkte virkning af våben, der kastes fra

krigsfly og affyres fra artilleri, men også af krigens ødelæggelse af midlerne til opretholdelse af et normalt liv.

Syrien

Amnesty International har fremført, at Pentagon ikke tager tilstrækkeligt ansvar for de civile tab, som dets bombekampagne i Syrien forårsager. Ifølge *Washington Post* skønner Amnesty, at en række angreb fra september 2014 til juli 2016 dræbte omkring 300 civile.

»Det er vores opfattelse, at der har været langt flere civile dødsfald, end der findes oplysninger om«, sagde Neil Sammonds, en Syrien-efterforsker hos Amnesty. »For det meste ser det ikke ud, som om de har foretaget tilstrækkelige, grundige efterforskninger, så vi vil gerne forvisses om, at disse vil blive gennemført.« CENTCOM har fuldført 62 efterforskninger af angivelige, civile dødsfald og har konkluderet, at i alt 55 mennesker døde i disse angreb. »Det bekymrer Amnesty International, at CENTCOM i væsentlig grad synes at undervurdere den grad af skade på civile, som dets gennemførte operationer på civile mål har gjort«, sagde Amnesty.

Men at kaste bomber ned over civile er ikke den eneste måde, hvorpå man kan slå dem ihjel i krig. RT's Murad Gazdiev besøgte en cancerklinik for børn i Aleppo og fandt, at disse børn risikerer at dø udelukkende, fordi USA/EU-sanktionerne mod Syrien har gjort det umuligt for klinikken at få de former for medicin, som behandlingen af patienterne kræver. »Næsten alle de børn, der døde af cancer, døde pga. europæiske sanktioner. Vi anmoder den Europæiske Union og humanitære organisationer om at ophæve disse sanktioner og lade medicin mod cancer komme ind, fordi børn lider«, sagde Mizzna al-Ulabi, en leder af Cancer Care Syria, til RT.

Irak

Selvfølgelig har det meste af nyhedsmediernes fokus i Irak, omkring den amerikanskledede kampagne for at genindtage Mosul, været på de grusomheder, som ISIS har begået mod civile. Men de kan muligvis blegne i sammenligning med det, USA foretager sig dér. Jürgen Todenhöfer, den tyske journalist, der er berømt for at have tilbragt flere uger i det ISIS-besatte Syrien i 2014-2015, skønner, i et vredt opslag på sin facebookside, at 15.000 civile i Mosul allerede er blevet dræbt pga. USA's bombning, som nu har været i over to år, og dog er verden, ligesom i Aleppo, tavs. Magtbalancen mellem ISIS-styrkerne i Mosul og den brogede hær af 90.000 tropper, bakket op af amerikansk luftstøtte, kan udgøre så meget som 100 til 1, eller endda 1000 til 1, siger han. Endnu ti tusinder af civile vil dø, siger han. Amerikanske bombardementer har allerede ødelagt forsyninger af elektricitet, gas og vand, såvel som også hospitaler og universiteter. Todenhöfer siger, at, siden 2014, er 50.000 civile blevet dræbt af USA's bombning i Irak (inklusive Mosul), og de byer, der tidligere er blevet »befriet« fra ISIS, ikke så meget er blevet befriet, som de er blevet ødelagt, med intet, som deres tidligere indvånere kan vende tilbage til.

Generalløjtnant Sergej Rudskov, chefen for den Russiske Generalstabs Afdeling for Hovedoperationer, talte i går om den amerikanske kampagne i Mosul i lignende vendinger.

»Vi kender til flere fakta om den amerikanskledede koalitions luftangreb imod beboelseskvarterer, skoler og andre civile infrastrukturbygninger, både i Mosul og i andre bebyggelser i Ninive-distriktet«, sagde Rudskov. »Alene i løbet af de seneste tre dage blev flere end 60 civile, inklusive børn, ofre for disse luftangreb. Flere end 200 mennesker er blevet såret.« Den Amerikanske Centralkommando har hidtil blot responderet ved at bede russerne om mere information om disse specifikke

dødsfald.

Yemen

I Yemen hærger hungersnød landet som et resultat af den amerikanskstøttede, saudiske krig imod det, der i forvejen var et af de fattigste lande i den arabiske verden. Reuters rapporterer om en 18-årig pige, der var svært underernæret, i Hodeida-havnebyen ved det Røde Hav, og som udelukkende overlever på en diet bestående af juice, mælk og te, iflg. hospitalspersonalet på det hospital, hvor hun ligger. »Hendes billede er en påmindelse om den humanitære krise i den Arabiske Halvøes fattigste land, hvor mindst 10.000 mennesker er blevet dræbt i kampe mellem den saudiskledede, arabiske koalition og den iranskledede houthi-bevægelse«, siger Reuters.

»Hungersnøden vokser hver dag, og folk har opbrugt alle deres overlevelsesstrategier. Millioner af mennesker kan ikke overleve uden hjælp udefra«, sagde Muhannad Hadi, Verdensfødevareprogrammets direktør for Mellemøsten og flere andre regioner, i går. Torben Due, VFP's Yemen-direktør, advarede om, at »en hel generation kunne blive invalideret af hungersnød«. Tidligere på året havde FN skønnet, at flere end 14 millioner mennesker, omkring halvdelen af landets befolkning, lider af hungersnød, inklusive 370.000 børn, der direkte trues af sultedød. Før krigen var Yemen for 90 % 's vedkommende afhængig af fødevareimport, men saudierne gennemtvang en økonomisk blokade mod landet, da krigen begyndte i marts 2015, en blokade, som skibe fra den amerikanske flåde har været med til at opretholde.

Foto: En yemenitisk mand i sorg ... (Reuters)

Schiller Instituttet i Sverige afholdt seminar i Stockholm:

»Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«

Den 27. september, 2016, holdt Schiller Instituttet og *EIR* et meget vellykket seminar i Stockholm, om »Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«. Dianne Sare, der leder LaRouchePAC i New York/New Jersey og er ansvarlig for den særlige indsats i Manhattan-projektet, var hædersgæst. Dianne har startet og leder det store kor, der tidligere i september måned gav fire koncerter for i alt 3000 tilhørere under mindedagene 15 år efter terrorangrebet på World Trade Center.

På seminaret i Stockholm talte Dianne om, hvordan situationen kan forandres i USA gennem modstanden mod Obama og hans controllers på Wall Street og de britiske geopolitikere. Hun angreb generelt Obama og Bush/Cheney-regeringen før ham. Hun fortalte, hvordan Lyndon LaRouche, med det samme, Bush var tiltrådt, havde advaret om et terrorattentat i lighed med »Rigsdagsbranden i Berlin 1933«, som blev udført med fuldt overlæg for at muliggøre et styre under love for undtagelsestilstand. Dianne ville ikke gå ind på den katastrofale amerikanske valgbevægelse, men fortalte derimod om den enorme mobilisering for JASTA-loven, og imod Obamas veto.

Formanden for det svenske Schiller Institut, Hussein Askary, åbnede seminaret med en tale, der fokuserede på det nye

paradigme, som er i færd med at vokse frem i verdensøkonomien og i relationerne mellem nationer, noget, der drives frem af Kinas initiativ med byggeriet af den Nye Silkevej, sammen med BRIKS og en stribe nye finansinstitutioner, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Han fortalte, hvordan Schiller Institutet har arbejdet for dette, siden Helga Zepp-LaRouche foreslog det i 1991, og som hun atter tog op i sin Appel til FN's generalforsamling, fra hvilken Hussein oplæste første afsnit. Hussein præsenterede ligeledes nogle af de bøger/rapporter, som *EIR* i løbet af denne årelange kampagne har udgivet, og især den seneste rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Ulf Sandmark fulgte op på Diannes tale om de nye muligheder for at forandre USA, med mulighederne for at få Nordeuropa med på strategien for den Nye Silkevej for fred og udvikling. Den Nye Silkevej er allerede nået frem til de forskellige lande, der grænser op til Norden. Efter en gennemgang af disse projekter, og hvorledes nabolandene allerede er i gang med samarbejdet, påpegede Sandmark det sorte hul i midten af Norden, der domineres af »politikken for et budget, der balancerer«. I dette 'sorte hul' sker der ingenting, til trods for, at forskellige organisationer fra erhvervslivet, fagforeninger og regioner kræver en satsning på investeringer i infrastruktur. Det store samarbejde med Kina finder derfor ikke sted med regeringens hjælp, med derimod gennem industrien, og Sandmark fremhævede Volvo Cars som et paradeeksempel på næste trin af højteknologisk win-win-samarbejde inden for det nye paradigme.

Et meget specielt indslag i dette seminar var, at, blandt de mange forsamlede diplomater, rejste lederen af den Syriske Ambassade i Stockholm, Abir Jarf, sig op og berettede om, hvordan Syrien var et gammelt centrum for Silkevejen, og at den syriske regering nu kæmper mod terroristerne, der har invaderet landet, for at kunne være med i den store satsning på den Nye Silkevej. Efter hende kom også den etiopiske

ambassadør med et indlæg til støtte for denne kamp og fortalte om de enorme fremskridt, som Etiopien har gjort med at bygge nye jernbaner, dæmninger og ledninger til energi for, i den Nye Silkevejs ånd, at samarbejde med nabolandene. Disse to indlæg forenede talere og tilhørere, så seminaret gjorde et stærkt indtryk på alle deltagerne fra forskellige ambassader, medier, svenske institutioner og andre.

Om aftenen blev der afholdt en reception for Dianne Sare på kontoret, hvor venner til Schiller Instituttet kunne komme og høre hende.

Foto: Dianne Sare har startet og leder det store kor i New York-området; her fra korprøve i december, 2014.

Breve til redaktør af Washington Post reflekterer debat om Obamas sindssyge politik i Syrien

26. okt., 2016 – To breve til redaktøren, som er blevet udgivet i *Washington Post* den 25. okt., reflekterer den debat, der finder sted i og omkring Washington om Obama-administrationens sindssyge politik for Syrien.

Robert E. Hunter, en tidligere amerikansk ambassadør til NATO og tidligere embedsmand i det Nationale Sikkerhedsråd for Mellemøsten og Europa, responderede i sit brev til lederen i *WP* den 23. okt., skrevet af John Allen og Charles R. Lister, hvor de kræver, at USA's rolle i Syrien udvides betydeligt, inklusive at udføre målrettede angreb imod syriske militære

faciliteter, gennemtvunge flere sanktioner mod Syrien og Rusland og intensivere en gennemgribende undersøgelse af oppositionsenheder, blandt andre ting.

Hunter advarer om, at de to forfattere »laver den samme afgørende fejl, som Obama-administrationen har lavet: de kom ikke med nogen realistisk plan for, hvad der ville ske i Syrien efter afsættelsen af præsident Bashar al-Assad«. Han påpeger, at hverken USA eller andre »foreslår forholdsregler til at beskytte alle de forskellige trosretninger i Syrien, inklusive alawitterne«. Uden dette »vil hr. Assad og hans folk fortsætte kampen«. Desuden, tilføjer han, vil den enkle »Assad må væk«-holdning alliere USA »med sunni-staters geopolitiske mål og fastholde det i den regionale sunni-shia-borgerkrig ...«

I den samme ånd advarer Robert R. DePetris fra organisationen Defense Priorities om, at Allen og Lister bør erindres om, at Rusland har etableret en snubletråd i Syrien, »som, dersom den overskrides, automatisk fører til krig, og i atomalderen, med mulige terminale konsekvenser. Forfatterernes forholdsregler kan ikke undgå at udløse russernes snubletråd«, advarer han.

Defense Priorities siger i sin hensigtserklæring, at den som prioritet har at informere »borgere, ledere inden for tankegang og politiske beslutningstagere om betydningen af et stærkt, dynamisk militær – der anvendes på en mere klog og forsigtig måde for at beskytte Amerikas snævert definerede, nationale interesser – og for at promovere en realistisk, overordnet strategi, der prioriterer tilbageholdenhed, diplomati og frihandel for at sikre amerikansk sikkerhed«.

Amerikanerne må imødegå deres frygt; den uafklarede katastrofe kan overvindes

Leder fra LaRouchePAC, 26. oktober, 2016 – Erkendelsen af, at verden er på randen af verdenskrig, er nu ved at komme åbent til udtryk i den amerikanske og europæiske befolkning. Breve til avisredaktører skrider, at Obamas rænker for at optrappe krigen i Syrien vil bringe os i konflikt med Rusland. LaRouchePAC-aktivister på universitetsområder rapporterer, at studenter pludselig rejser børster, med angstelige diskussioner om truslen om krig. Selv Donald Trump, der vil bruge enhver mere eller mindre fornuftig, populistisk idé til at fremme sin kampagne, har nu advaret om, at valget af Hillary Clinton, med hendes trusler om krig mod den syriske regering, vil antænde gnisten til »Tredje Verdenskrig«.

Borgerne er med rette bange. Obama fortsætter i embedet, trods det, at alt, hvad han har rørt ved, er brudt sammen: Obamacare er kollapsede i takt med, at forsikringselskaberne dropper ud og præmierne stiger til tårnhøje niveauer, i nogle stater med næsten 100 %; Deutsche Bank og Italiens Monte dei Paschi er ved at kollapse i Europa, samt med smitten, der er klar til at ramme Wall Street, hvor Obamas obstruktion af Glass-Steagall har skabt en boble, der er langt større end den var ved sammenbruddet i 2008; narkotika truer nu med at ødelægge en generation af unge, alt imens præsidenten prædiker legalisering og »ingen retsforfølgelse« af banker, der er taget i hvidvaskning af narkopenge; og med Bush' og Obamas »uophørlige krige«, der nu truer med at blive til atomkrige.

Der er grund til at være bange. Begge kandidater har allerede vist sig at være totale fiaskoer, en kendsgerning, som næsten

alle amerikanere og det meste af verden erkender. Men, insisterede LaRouche i dag, katastrofen kan afværges ved netop at fjerne Obama, før han kan trykke på knappen; og ved at gennemføre Glass-Steagall og et kreditsystem for udvikling efter Hamiltons principper – nu, før sammenbruddet af finanssystemet fører til kaos. Både det Republikanske og det Demokratiske Parti vedtog Glass-Steagall i deres valgplatform – ikke, fordi kandidaterne støttede det, men for at formilde de enorme understrømme i befolkningen, som er rasende over statens redning af Wall Street (bail-out), og som kræver, at spekulanterne nu afvises. I dag responderede Trump atter til det folkelige raseri og krævede gennemførelsen af en version af Glass-Steagall »for det 21. århundrede«.

For at opnå dette, må vi inspirere folk til at rejse sig og erklære, »Jeg nægter at være bange«. Det skete i september måned, da, på trods af, at Obama, Wall Street og saudierne kørte en frygtkampagne, det amerikanske folk fyrede op under deres repræsentanter i Kongressen med henblik på at tilsidesætte Obamas veto af JASTA-loven, som giver ofre for de saudiskledede terrorangreb på USA den 11. september (2001) mulighed for at lægge sag an imod dem, der var ansvarlige i den saudiske regering og det saudiske kongehus.

I normale tider vil dagene efter et præsidentvalg være kendetegnet ved en forlænget pause, en 'afdragsfri' periode, mens den nye præsident udvælger en administration og formulerer en politik, og mens borgere tager mål af denne politik. Men dette er selvfølgelig ikke normale tider. Begge kandidater er så forhadte af befolkningen – der i de fleste tilfælde hader begge kandidater lige meget – og deres politik er så moralsk depraveret og morderisk, at dagen efter valget vil blive en dag med raseri, måske endda kaos. I endnu højere grad end før valget, vil der hos de fleste amerikanere findes en forudanelse om den fare, som konfronterer Amerika og verden. Den kendsgerning, at der kun findes én løsning – nemlig, at Obama fjernes, og **LaRouches uopsættelige love**

gennemføres – vil ikke ændre sig på grund af valget, men vil være endnu mere indlysende og nødvendig.

I hele den næsten to år lange valgproces har der stort set været nul dækning af det faktum, at verden uden for det transatlantiske område er blevet transformeret, et spørgsmål, der nu aktivt diskuteres på Valdai Internationale Diskussionsklubs 13. årlige konference i Sotji, Rusland. BRIKS, den Nye Silkevejsproces og de nye internationale finansinstitutioner, der er etableret af Kina, Rusland og deres partnere på alle kontinenter, har bragt resten af verden sammen omkring et nyt paradigme for harmoni, udvikling af infrastruktur, samarbejde om rummet og en fælles front mod den terroristsvøbe, som er skabt af de amerikanske og britiske, ulovlige krige i Sydvestasien. Viden om dette nye paradigme, som **EIR-rapporten *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*** indfanger det, udgør den gnist, der behøves for at vende frygt og raseri til optimisme og kreativ tænkning, med henblik på at bygge en fremtid for menneskeheden.

Vi har intet valg.

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt udsender sin første 'Fireside Chat' om bankkrisen, fra Det hvide Hus, Washington, D.C., 12. marts, 1933.

**POLITISK ORIENTERING den 26.
oktober 2016:**

Obamas eftermæle er død, ødelæggelse og økonomisk ruin

Med formand Tom Gillesberg.

N.B.: Pga. en teknisk fejl er der ingen video denne gang.

Lyd:

Tysk udenrigsminister forsvarer »Nej« til nye sanktioner mod Rusland

24. okt., 2016 – Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier sagde i går aftes på Tv, at beslutningen på sidste uges EU-topmøde om ikke at vedtage nye sanktioner imod Rusland var den rette beslutning: »En beslutning om nye sanktioner ville have været godt for nyhedsoverskrifterne dagen efter, men ikke have gjort noget som helst for folk i Aleppo.« Det skal indrømmes, sagde Steinmeier, at den humanitære situation dér stadig er meget usikker, og sidste uges våbenstilstand var slet ikke tilstrækkeligt, men sanktioner ville ikke have forbedret noget som helst. Det eneste alternativ, som er diplomatiske forhandlinger for at få en reel våbenhvile og afslutte kampene, må forfølges, indskærpede han.

<http://www.tagesschau.de/inland/bab-steinmeier-101.html>

Den russiske præsidents talsmand understreger, at Syrien må befris i sin helhed

23. okt., 2016 – Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, sagde i går i et interview til Tv-programmet »Vesti V Subbotu«, at Syrien må befris i sin helhed og landet bevares som en forenet stat. »Der findes kun to muligheder: Assad, der sidder i Damaskus, eller al-Nusra, der sidder i Damaskus«, sagde Peskov. »Og Assad må sidde i Damaskus for at sikre en politisk afgørelse.«

»Nogle lande forsøger at lege med djævelen og bruge terrorister til at komme af med Assad, og nogle siger bare tankeløst, at Assad må gå«, fortsatte Peskov, som det rapporteres i Associated Press. »Hvis Damaskus falder, og terrorister sætter sig dér, så bliver der ingen politisk afgørelse.« I betragtning af den internationale situation omkring Aleppo er Peskov dog ikke optimistisk over, at en afgørelse kan opnås i den nærmeste fremtid. »Jeg ville gerne være optimistisk og sige, at det vil komme i fremtiden, men informationen, vi modtager, tillader os desværre ikke at være tankeløst optimistiske«, sagde han. »Det internationale samfund står tydeligvis over for et langvarigt og intenst arbejde«, tilføjede han, iflg. TASS.

»Syriens territorium må befris«, sagde Peskov. »Det må befris, og man må gøre alt for at forhindre landets opsplitting, som kunne få katastrofale konsekvenser for hele regionen.« Med hensyn til den russiske base i Tarsus sagde Peskov, at Ruslands militære tilstedeværelse i Syrien ikke er målet i sig selv. »Målet, som præsidenten sagde lige fra begyndelsen, er

at yde de legitime, syriske myndigheder assistance i bekæmpelsen af terrorisme, i bekæmpelsen af IS og andre terroristorganisationer«, sagde han.

Rusland presser fortsat Obama for at forhindre krig i Syrien

22. okt., 2016 – Ved at indføre en pause i luftangrebene imod terroristmål i Aleppo og åbne op for korridorer, gennem hvilke civile, og selv bevæbnede militante kæmpere, kunne få mulighed for at undfly, har Rusland åbnet op for muligheden af, at kampen om Aleppo kan bringes til en afslutning, hvis terroristgrupperne og deres støtter uden for landet benytter sig af denne mulighed.

Den russiske præsidents talsmand Dmitry Peskov understregede i går, at det faktum, at Rusland opretholder pausen i bombningen, helt er en funktion af omstændighederne på jorden. »Situation ændrer sig hurtigt«, sagde Peskov. »Den kunne ændre sig til det værre, så beslutningerne (om at forlænge eller bryde pausen) tages ud fra den aktuelle situation.« Det afhænger af flere parametre. »Beslutningen vil afhænge af, hvordan processen med de militante kæmpers udgang af Aleppo – som desværre foreløbig foregår meget sløvt – vil skride frem; af, hvordan man vil sikre sig sikkerhed for de humanitære nødhjælpskonvojer og af, hvilken politik, de militante kæmpe vil foretrække, nemlig, om de vil fortsætte med deres aggressive fremrykning eller ej, og om denne humanitære pause vil blive brugt til at omgruppere, genbevæbne og yderligere bevæbne terroristgrupperne«, sagde han. Ifølge en rapport fra

Sputnik i går, har meget få mennesker foreløbig forladt byens østlige distrikter, fordi oprørere i byen har responderet til åbningen af kontrolposterne med mortérbeskydning.

I Forsvarsministeriet meddelte generalløjtnant Sergej Rudskov, chef for den Russiske Generalstabs Afdeling for Hovedoperationer, i går, at pausen ville blive forlænget i yderligere 24 timer på ordre fra Putin, fra kl. 08,00 til kl. 19,00 i dag. Det Russiske Forsvarsministerium håber, at alle de berørte parter vil øve indflydelse på de bevæbnede mænd for at redde civile i det østlige Aleppo, som »de facto holdes som gidsler af terroristerne«, tilføjede Rudskov, iflg. en rapport fra TASS. Han rapporterede, at jihadisterne vest for Aleppo har opbygget deres styrker til en ny offensiv, i et forsøg på at bryde belejringen af det østlige Aleppo. »Flere end 200 militante kæmpere er ankommet til samfundene i Mansura og Qarasi og kvarter 1070 i løbet af de seneste 24 timer. Alt i alt er en gruppe i et antal af flere end 1200 mænd, inklusive 30 selvmordsbombemænd, blevet samlet til et angreb mod Aleppo fra sydvest. De militante kæmpere har tanks, pansrede køretøjer og 20 pickupvogne med tunge maskingeværer«, sagde Rudskov.

Rudskov bemærkede også, at USA ikke spiller en positiv rolle i forsøget på at afslutte kampene i Aleppo. »Alle vore opfordringer til de amerikanske partnere om at udøve positiv indflydelse på de militante kæmpere i den såkaldte opposition og overtale dem til at stoppe beskydningen og lade civile forlade byen, eller selv forlade byen, er fortsat ubesvaret. Som følge heraf er de humanitære korridorer for, at de civile kan forlade byen, forsat blokeret af terrorister, der sigter og skyder på dem«, sagde han. Terrorister har aldrig standset undertrykkelsen af de civile, understregede han. Således henrettede Ahrar al-Sham-terrorister offentligt, den 20. oktober, 14 lokale, officielle folk fra selvstyret, der havde opfordret folk til at benytte de humanitære korridorer til at forlade byens østlige distrikter.

Foto: Flere end 1200 militante forbereder sig på at angribe byen Aleppo i Syrien.

Russiske regeringsfolk kommer med hård anklage mod Obama og briterne for at puste til flammerne for en global krig

20. okt., 2016 – Ruslands ambassadør til FN, Vitaly Churkin, responderede i går med et skarpt modangreb mod beskyldninger om, at Rusland skulle være ansvarlig for at forhindre, at humanitærhjælp nåede frem til Aleppo, og som var blevet fremsat af USA's viceambassadør til FN, David Pressman.

»Det er ikke sandt«, udtalte Churkin. »Hvorfor nægtede det amerikanske militær at være opstillet langs med Castello-vejen sammen med det russiske militær, for at sikre denne vitale åres nonstop-operation? Hvad er det? Fejhed, eller et ønske om at opflamme lidenskaberne omkring Aleppo, koste, hvad det vil?« Churkin anklagede, at man »kunstigt pustede til konfliktens flammer udefra. Der er et svar til et spørgsmål, der blev stillet i dag, hvem bærer skylden, og det er kendt af hele verden: USA og U.K., som gennemførte en invasion af Irak og, sammen med andre aktører, lancerede en risikabel kampagne, der ikke tog højde for konsekvenserne, for at søge at opnå et regimeskifte i Syrien. For at opnå dette mål skyr de ikke støtte fra åbenlyse terroristgrupper.«

Viceudenrigsminister Sergej Ryabkov talte ligeledes i går for den russiske Duma, hvor han gjorde det klart, at Putin-regeringen ikke vil lade sig kue eller true til kapitulation.

»Hvis USA satser på at indføre yderligere strenge sanktioner [imod Rusland] i modstrid med sund fornuft og ved at se bort fra sine erfaringer, der allerede har været temmelig smertefulde for dem, så vil vi finde midler i vores værktøjskasse, der vil få en smertelig virkning, især mht. Amerikas stilling i verden.« Ryabkov sagde, at USA fortsætter med at udstede trusler imod Rusland »på daglig basis«, alt imens det »fortsætter sine bestræbelser på at bringe sin militære infrastruktur nærmere til de russiske grænser og danner anti-russiske alliancer med sine europæiske allierede«. Han tilføjede, at Ruslands respons hidtil har været »strengt proportional og passende« og »ikke ledet af følelser«, men at Rusland altid kunne skifte over til »asymmetriske« fremgangsmåder, om nødvendigt.

Dernæst angreb Ryabkov Obama-administrationen for at fremprovokere krig: »Under den nuværende administration, blev [den amerikanske udenrigspolitik] endnu mere arrogant, undertvingende og fokuseret på forsøgene på at gennemtvinge sin vilje over for andre lande ... Det Hvide Hus kan kun bebrejde sig selv for problemerne i mange dele af verden, så vel som for vanskelighederne i relationerne med Rusland.«

Er hensigten med Mosul-operation at sende ISIS-

kæmpere til Raqqa for at bekæmpe Assad?

18. okt., 2016 – Ifølge den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov har den amerikanskstøttede operation for at befri Mosul, Irak, fra to års besættelse af ISIS, efterladt en åbentstående korridor ud af byen.

»Så vidt jeg ved, så er byen ikke blevet fuldstændigt omringet«, sagde han her til morgen under en fælles pressekonference med Paraguays udenrigsminister. »Jeg kender ikke årsagen til dette, men jeg håber, det blot skyldes, at de ikke var i stand til, snarere end var uvillige til, at gøre det. Den tilbageblevne korridor skaber mindst risikoen for, at ISIS vil forlade Mosul og Irak til fordel for Syrien. Hvis dette sker, og yderligere ISIS-kontingenter dukker op i Syrien, hvor vore styrker, på anmodning fra den legitime regering, har været i gang med at operere, vil vi vurdere situationen og vedtage politiske og militære beslutninger. Jeg håber, at den amerikanskledede koalition, som er aktivt involveret i operationen for at indtage Mosul, også vil fokusere på dette.«

Lavrov er ikke alene om at have mistanke om, at USA muligvis har planer for ISIS-kæmperne i Mosul, ud over at slå dem ihjel. *Independants* Robert Fisk rapporterer, at den syriske hær har mistanke om, at det er USA's hensigt at drive ISIS ud af Mosul med det formål at oversvømme Syrien med horderne af ISIS-kæmpere, der vil flygte fra deres irakiske hovedstad til fordel for deres »mini-hovedstad« Raqqa inde i selve Syrien. Fisk rapporterer, at den syriske efterretningstjeneste allerede har hørt om krav fra ISIS' side i den østlige, syriske provins Hasaka, om nye forsyninger af vand og elektricitet i byer, som ISIS kontrollerer dér, som forberedelse til en indstrømning af ISIS-kæmpere fra Mosul. Det samme skete tidligere på året, da byen Fallujah faldt til

amerikanskstøttede, irakiske styrker, og mange af ISIS-kæmperne dér flygtede til Syrien.

»Med andre ord«, skriver Fisk, »hvis Mosul falder, kunne hele ISIS' kalifathær blive rettet mod Assad-regeringen og dens allierede – et scenario, der måske ville fremkalde en vis tilfredsstillelse i Washington.«

Rusland forbereder befolkningen på mulig krig

16. okt., 2016 – Hvis forbryderne og tåberne i Obama-administrationen bedrager sig selv med troen på, at de kan fortsætte med at true og provokere Rusland uden, at det får konsekvenser, så indtager den russiske regering et ganske andet standpunkt. ABC News rapporterede den 15. okt., at den russiske regering er i gang med aktivt at forberede det russiske folk på en mulig krig. I løbet af de seneste dage har russiske statsmedier advaret om faren for atomkrig, og en NTV nyhedsudsendelse tog seerne med på en rundvisning i atomkrigsbunkere i Moskva. TV-vært Evgenij Kiseljov rapporterede, at tre russiske missilfregatter er en route til Syrien for at imødegå en potentiel, amerikansk bombekampagne. I begyndelsen af oktober iscenesatte den russiske regering civile forsvarsøvelser over hele nationen og udførte samtidigt tre prøveaffyringer af interkontinentale ballistiske missiler – to ubådsbaserede og én landbaseret.

Nøglen til sejr er at overvinde jeres frygt

Leder fra LaRouchePAC, 17. oktober, 2016 – På netop samme tidspunkt, som BRIKS-landenes statsledere mødtes i Goa, Indien, for at planlægge samarbejdet om et nyt paradigme for statsligt samarbejde om store projekter, udsendte præsident Obama vicepræsident Joe Biden for at levere en direkte trussel mod Rusland. Søndag morgen lovede Biden på NBC TV, at USA ville gennemføre et hemmeligt cyberangreb mod Rusland, hvor Obama valgte tid og sted. Russiske regeringsfolk, herunder præsidentens talsmand Peskov, har fordømt disse trusler i de skarpeste vendinger og kalder det den mest direkte trussel om krig siden Cubakrisen i 1962.

Disse trusler kommer fra en præsident Obama, der allerede har utallige menneskers blod på hænderne, gennem sine tirsdags-»dræbermøder« og den uophørlige drone-krigsførelse, som udføres på mange kontinenter – alt sammen uden nogen forfatningsmæssigt lovlige godkendelse fra Kongressen. Nu er USA åbenlyst engageret i koalitionen krigsførelse mod Yemen, på vegne af saudierne, hvor de udfører artilleribeskydning imod Yemen fra amerikanske flådeskibe i Golfen, netop, som verden viger tilbage fra de åbenlyse saudiske krigsforbrydelser, hvor de går efter civile i bombe-razziaer i Yemens hovedstad Sanaá.

Og det er denne Obama-administration, der beskylder Rusland for krigsforbrydelser i kampen for at fravriste al-Qaeda dets kontrol over dele af den syriske by Aleppo – og som igen truer Moskva med sanktioner. Udenrigsminister John Kerry var i London i søndags, efter to dages møder i Lausanne, Schweiz, om krigen i Syrien, hvor han mødtes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov og udenrigsministre fra Saudi-Arabien, Tyrkiet, Qatar, Forenede Arabiske Emirater, Iran, Irak og Jordan. Han og den britiske udenrigsminister Boris

Johnson kom ud fra deres møde i London med løfter om at indføre nye sanktioner mod Rusland – medmindre de stopper deres angreb på al-Qaeda.

Obama viderefører den tyranniske arv, der er forbundet med to tidligere Bush-præsidenter, inklusive den George H.W. Bush, som fik Lyndon LaRouches fængsling banket igennem i en hast i det, som den tidligere amerikanske justitsminister (1967-69) Ramsey Clark har kaldt det største tilfælde nogensinde af politisk motiveret anklage på baggrund af falske beviser. Politikkerne under de to Bush-administrationer, og som er blevet endnu værre under Obama, har drevet USA ud i bankerot, udslettet den smule, der var tilbage af det amerikanske sundhedssystem, og kastet millioner af husstande på fattigdommens og den kroniske arbejdsløsheds skrotplads. 93,5 millioner amerikanere i den arbejdsdygtige alder er ikke engang talt med i arbejdsstyrken! Netop i denne måned har 1,8 millioner amerikanske husstande modtaget standardbreve med posten, der informerede dem om, at deres Obamacare-præmier stiger med 50-70 %, alt imens deres dækning er blevet beskåret. Selv tidligere præsident Bill Clinton var fornuftig nok til offentligt at kalde dette »det mest sindssyge, han nogensinde har set«.

Obama og hans britiske herrer og saudiske partnere er i virkeligheden dem, der er bankerot. Det er deres transatlantiske finanssystem, der er færdigt. Som Lyndon LaRouche bemærkede søndag under samtaler med kolleger, så er den britiske økonomi totalt nedbrudt. De er desperate for at lange ud efter og fremsætte trusler imod Rusland og Kina i håb om, at deres løgne vil få fremdrift. De er bankerot, men farlige.

Kendsgerningen er, at der findes klare løsninger, begyndende med afsættelsen af Obama og den omgående genindførelse af Glass-Steagall. Hele den globale derivatboble, der beløber sig til mere end en milliard dollars, må annulleres. Når disse indledende skridt er gennemført, kan en økonomisk genrejsning omgående lanceres ved at benytte Hamiltons metoder, som det

for nylig er blevet præciseret i Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love.

Det første skridt i alt dette er, at førende borgere opgiver deres frygt og tager lederskabet i at bringe Dræberen Obama til fald og igangsætte den økonomiske genrejsning, begyndende med Glass-Steagall. De seneste sejre, hvor Obama er blevet tvunget til at frigive de 28 sider, der fordømmer det saudiske monarki som ophavsmændene til angrebene d. 11. september, samt Kongressens vedtagelse af JASTA-loven, illustrerer den magt, der kan udløses gennem en koncentration af patriotiske kræfter. Det faktum, at Obamas veto af JASTA blev underkendt med et overvældende, tværpolitisk flertal i begge Kongressen huse, er en kraftfuld påmindelse om, at det store flertal af amerikanerne hader Obama og alt, hvad han har gjort og står for. Saudierne forsøger at skjule det knusende nederlag, som de og Obama led i kampen om JASTA, ved at spendere \$100 millioner på lobbyvirksomhed, i forsøg på at fjerne den skete skade. De er dømt til at mislykkes.

Det, der nu er afgørende, er, at det samme niveau af mobilisering af førende borgere, der var aktive i JASTA-sejren, opretholdes og rettes mod Obama og gennemførelsen af Glass-Steagall og andre foranstaltninger.

Et afgørende træk for JASTA-sejren var Schiller Instituttets kors fire opførelser af Mozarts *Rekviem* i New York City-området på 15-års dagen for angrebene den 11. september. Det indsprøjtede en vital dimension af kulturel optimisme gennem forestillingernes skønhed – på et tidspunkt, hvor den desperate britiske fjende forsøger at begrave enhver kilde til optimisme gennem det pornografiske show, der kaldes præsidentvalgkampen 2016.

Uanset udfaldet på valgdagen, vil nationen og verden som helhed stadig være konfronteret med disintegrationen af hele det britiskværte, transatlantiske finanssystem og truslen om krig og kaos. Løsningerne for at forhindre dette kollaps er forhånden, og det er førsteprioritet på dagsordenen. Det er kilden til styrke for at overvinde vore medborgeres frygt og

opnå en hårdt tilkæmpet sejr. Det kan gøres.

Foto: Den indiske premierminister, Shri Narendra Modi (midten) i BRIKS-ledernes familiefotografi ved BRIKS-topmødet i Goa, Indien, 16. oktober, 2016. [brics2016.gov.in]

Lyndon LaRouche: Ingen britisk militær intervention i Syrien uden USA

14. okt., 2016 – Briterne har kapacitet til at skabe kaos, men ikke til at føre krig, fremførte Lyndon LaRouche i dag. Dette er betydningen af gårsdagens bemærkninger fra den britiske udenrigsminister Boris Johnson, da han til en komite i parlamentet sagde, at Storbritannien er i færd med at undersøge sine militære optioner i Syrien, men at enhver aktion nødvendigvis måtte være en del af en koalition med USA's involvering, og at det ikke er sandsynligt, at dette vil ske snart.

»Det er netop nu, at vi igen bør undersøge de mere kinetiske optioner, de militære optioner«, sagde Johnson. »Men vi må være realistiske mht., hvordan disse faktisk virker, og mht. til, hvad det er muligt at levere.«

»Vi kan ikke gøre noget uden en koalition, uden at gøre det sammen med amerikanerne. Jeg mener, at vi stadig er en temmelig lang dagsmarch fra at være fremme ved det, men det betyder ikke, at der ikke finder diskussioner sted, før det gør der sandelig.«

Den britiske premierminister Theresa May modsagde imidlertid Johnsons bemærkninger og sagde, at der ikke foreligger nogen britiske planer om militæraktion.

»Der er ingen planer om militæraktion. Vi arbejder sammen med det internationale samfund for at undersøge, hvordan vi kan bringe konflikten til en afslutning«, sagde en talsmand for May efter Johnsons bemærkninger.

Kilder i London sagde til *EIR*, at May har fokus på den alvorlige, finansielle trussel mod U.K. og City of London og ikke er villig til at risikere at miste adgangen til penge fra Rusland og Kina, som strømmer ind i City.

Obama sammenkalder til møde i det Nationale Sikkerhedsråd for at planlægge næste træk i Syrien

14. okt., 2016 – Kilder i Washington har bekræftet rapporteringer om, at præsident Obama har sammenkaldt til et møde i det Nationale Sikkerhedsråd for at høre, hvilke muligheder, der er for en politik i Syrien, i lyset af de syrisk-russiske militære operationer for at udslette oprørernes sidste bastion i Aleppo. I generelle træk er fire muligheder blevet forberedt: En flyveforbudszone, en sikkerhedszone, en bombekampagne for at udslette det syriske luftvåben samt en udvidet bevæbning af de »undersøgte« syriske oprørsgrupper. Ifølge en kilde skulle der være stærk opposition mod at bombe det syriske luftvåben, fordi det med næsten usvigelig sikkerhed ville eskalere til en direkte

konflikt med Rusland.

Blandt mulighederne for at bevæbne de syriske oprørere er der en vifte af muligheder, lige fra ekstremt restriktiv bevæbning, der fokuserer på de kurdiske kæmpere i den Syriske Demokratiske Styrke (YPG for det meste), og til en langt mere bred bevæbning af oprørsstyrker, der er integreret i nogle af hardcore salafist-grupperingerne.

En anden kilde, der tidligere deltog i processen med at udvikle og fremlægge sådanne militære optioner, forventer, at Obama vil tage en specifik beslutning, baseret på tre eller fire optioner, der forelægges ham, og han vil træffe en formel beslutning og senere udstede en eksekutiv ordre.

En kilde understregede, at situationen på jorden er blevet langt farligere og nævner, at tyrkiske militære enheder har bevæget sig ind i områder, der ligger meget tæt på områder, hvor enheder fra den syriske hær opererer, så vel som også intensiteten af russiske og syriske militære operationer i og omkring Aleppo. »Truslen om en direkte konflikt med Rusland« er vokset, indrømmer kilden.

**Er klokken ét minut over
tolv?
Globalt finanskrak og**

krigsfare!

Af Helga Zepp-LaRouche

9. oktober, 2016 – Vejrudsigten varsler storm: Den umiddelbare trussel om det transatlantiske finanssystems sammenbrud hænger som et damoklessværd over verden, og den dermed nært forbundne strategiske konfrontation mellem USA og Rusland kan hvert øjeblik forvandle den allerede eksisterende kolde krig til en direkte militær konfrontation, og dermed til menneskehedens mulige udslettelse. Der findes en løsning, men den kræver, at man omgående vender sig bort fra geopolitik, og at man til gengæld vedtager en ny tankegang på basis af et helt nyt paradigme.

»Hvor varm bliver den nye kolde krig?«, spørger avisen *Bild* i en overskrift. Den tyske Forbundsregerings chefkoordinator for Ruslandsrelationer, Gernot Erler, udelukker ikke længere en direkte konfrontation mellem USA og Rusland; Wolfgang Ischinger, chef for den årlige sikkerhedskonference i München, anser denne fare for at være »betragtelig«. I *New York Times* advarer sikkerhedseksperterne Steven Simon og Jonathan Stevenson: Sandheden er, at det er for sent for USA at blive dybere involveret i Syrien-konflikten uden at løbe risikoen for en storkrig.

Dette er en absolut realistisk fare, men fakta om denne akutte fare og måden, den fremstilles på i den overvejende del af de vestlige medier, kan kun anses for at være direkte propaganda som forløber for krigen, hvor den forestående krigsmodstander, i dette tilfælde Putin, dæmoniseres. Den syriske befolknings lidelser er uudholdelige, men begivenhedernes rette kronologi forties. Hvem er ansvarlig for politikken med regimeskifte? Hvem har siden 1975 spillet »det islamiske kort« ud mod Sovjetunionen og uddannet de grupperinger, der hele tiden skifter navn – fra Mujahedin til al-Qaeda, al-Nusra, ISIS osv. – samt forsynet dem med våben helt frem til i dag, sådan, som

blandt andre Jürgen Todenhöfer endnu engang har understreget i sine seneste interviews? Hvem har mørklagt de sande omstændigheder omkring 11. september? Hvem har ført krig mod Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien på grundlag af bevidste løgne? Hvem er blind over for Saudi-Arabiens barbariske krig mod Yemen?

Udenrigsministrene Kerry og Lavrov havde netop forhandlet en våbenstilstand for Syrien på plads, da det amerikanske flyvevåben »ved en fejltagelse« bombarderede nogle syriske hærstillinger, hvis position havde været kendt i et halvt år, dræbte 60 soldater og sårede yderligere hundrede, for dernæst, uden nogen som helst beviser, at gøre de russiske styrker ansvarlige for angrebet på FN's nødhjælpskonvoj. Heraf drog den russiske regering den slutning, at Obama-administrationen ønskede at sabotere Kerrys strategi, og opsagde aftalen om afskaffelse af plutonium, der kan anvendes i våben, samt bekendtgjorde deployeringen af missilforsvarssystemerne S-300 og S-400 til Syrien. Situationen taget i betragtning udgør kravet om oprettelse af flyveforbudszoner og såkaldte sikkerhedszoner langs den tyrkiske grænse, der naturligvis kun kan gennemføres med militære midler, en direkte hensigtserklæring om en konfrontation med Rusland.

Talsmanden for det russiske Forsvarsministerium, Igor Konasjenkov, advarede alle dem, der legede med tanken om direkte militære operationer mod den syriske hær, om, at S-300- og S-400-missilforsvarssystemerne havde nogle overraskelser til dem og advarede mod den illusion, at de skulle kunne indsætte *stealth*-fly. Den russiske viceudenrigsminister Sergej Ryabkov kommenterede Washingtons udmelding om at indstille alt samarbejde med russerne om Syrien med, at beslutningstagerne i USA ikke lod sig lede af kølige overvejelser, men af følelser, og sagde: »På baggrund af det dybe, følelsesmæssige sammenbrud, vi kan iagttage, kan de træffe en hvilken som helst beslutning.«

Man kan med god samvittighed gå ud fra, at beslutningstagerne bag kulisserne i USA heller ikke mht. det transatlantiske

finanssystems tilstand lader sig lede af kølige overvejelser. For, hvis dette var tilfældet, så ville de indrømme det neoliberale, monetaristiske systems bankerot og gå i gang med en omgående reorganisering af dette på basis af en global Glass/Steagall-bankopdeling. I stedet forsøgte IMF og Verdensbanken, ved deres halvårlige møde i Washington, at videreføre deres mislykkede politik og fremførte det hårrejsende argument, at det er opkomsten af alle de populistiske protestbevægelser mod deres politik, der er ansvarlig for krisen, hvilket er lige så absurd som kravet om, at Kina og Indien skal indstille deres kreditudstedelser. IMF kritiserer lige præcis verdensøkonomiens eneste to vækstmotorer!

I private samtaler mellem nogle af deltagerne på mødet herskede der derimod åbenlys forfærdelse over den kendsgerning, at hele det europæiske og amerikanske banksystem ikke blot er håbløst bankerot, men at dets kriminelle karakter desuden havde medført noget, der er dødbringende for finanssektoren, nemlig en total tillidskrise. Det udtalte problem var og forbliver fortsat Deutsche Bank med dens eksponering til derivater til 42 billioner euro – et beløb, der er omkring tolv gange så stort som hele den tyske økonomis årlige bruttonationalprodukt! Og alle de banker, der angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå ned, er modparter i Deutsche Banks derivatkontrakter og kunne blive revet ned i afgrunden sammen med den. *New York Times* klagede, at Deutsche Bank kunne vise sig at blive den nye Lehman Brothers og citerede Harvard-professoren Hal Scott, der sagde, at han håbede, der fandtes en global strategi for denne kendsgerning – for intet mindre end dette ville være i stand til at løse problemet.

For at afvende den nedsmeltning af det transatlantiske finanssystem, der står umiddelbart for døren i oktober eller allersenest november, og som ville føre til et globalt kaos og bringe krigsfaren op på kogepunktet, er der hidtil kun fremsat ét eneste anvendeligt forslag: En omgående, koordineret indførelse af de **Fire Love**, som Lyndon LaRouche allerede den

18. juni, 2014, foreslog:

* **For det første:** Den omgående genindførelse af Glass/Stegall-bankopdelingssystemet, og vel at mærke i den totalt uforandrede form, som Franklin D. Roosevelt satte i kraft i 1933. Dette ville i praksis betyde afskrivning af langt den største del af den ubetalelige gæld og de udestående derivatkontrakter.

* **For det andet:** Der må, i hver eneste stat, oprettes et nationalt banksystem i traditionen efter Alexander Hamilton, og som erstatter kreditgivningen fra angiveligt uafhængige centralbanker til gunst for spekulanter, gennem det eksempel, som Hamilton skabte, og som blev anvendt af Lincoln, Franklin Roosevelt, såvel som også af den tyske Kreditanstalt for Genopbygning (*Kreditanstalt für Wiederaufbau*), til at genopbygge Tyskland (efter Anden Verdenskrig, -red.).

* **For det tredje:** Der må skabes et internationalt kreditsystem, hvis opgave er at øge produktiviteten i realøkonomien og befolkningens levestandard i alle nationer, hvilket kan finde sted gennem fremme af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en reel forøgelse af energigennemstrømningstætheden i produktionsprocessen.

* **Og for det fjerde:** Videnskab som drivkraft for økonomien, som kan opnås gennem et forceret program for at beherske og anvende kernefusionsteknologi, såvel som gennem et internationalt samarbejde om rumfart.

Det kommer ikke som nogen overraskelse, at tilskyndelsen til en sådan reorganisering af finanssystemet ikke kommer fra USA eller Europa. Det, der kommer nærmest til LaRouches forslag, blev derimod fremlagt af Kina på det seneste G20-topmøde i Hangzhou, hvor de her foreslog en ny, global finansarkitektur og en nyorientering af verdensøkonomien på grundlag af innovation og vækst. Man kan således gå ud fra, at disse forslag vil blive genstand for nye initiativer på BRIKS-staternes årlige konference, i år i Goa, Indien, midt i oktober. Betydningen af de banker, som er blevet skabt af Kina og BRIKS-landene, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den nye Udviklingsbank (NDB; 'BRIKS-

banken'), Silkevejsfonden, den Maritime Silkevejsfond, såvel som Valutareservefonden (BRIKS' Contingency Reserve Arrangements), vil vokse.

Med hensyn til USA, så har LaRouche krævet, at den amerikanske Kongres omgående vender tilbage fra valgkampen (i de enkelte medlemmers egne valgdistrikter, -red.) til Washington, for omgående at vedtage Glass/Steagall-loven. Dette er, i betragtning af Wall Streets skarpe modstand mod denne lov, ganske vist ingen nem opgave, men Wall Streets magt er skrumpet voldsomt på grund af befolkningens vrede over den kriminelle karakter af mange af disse banker, som ikke mindst pga. de voksende bøder for deres bedragerier er ved at gå bankerot. Salg af giftige værdipapirer til godtroende kunder, manipulation med LIBOR-rentesatsen, oprettelse af millioner af falske konti, forfalskede regnskaber, pengehvidvask osv. – listen er alenlang.

I Amerika har LaRouche-bevægelsens udbredte mobilisering, sammen med familierne til ofrene for 11. september, førstehjælpsfolk, brandmænd og andre institutioner, ført til den banebrydende succes med Kongressens afstemning, hvor præsident Obamas veto mod JASTA-loven blev underkendt. Til denne succes kommer yderligere de mere end to hundrede organisationer, der har til hensigt at gøre kongresmedlemmernes og senatorernes holdning til Glass-Steagall til det afgørende kriterium for at vælge dem til november, og som nu vil konfrontere kongresmedlemmerne med deres ansvar i disses egne valgkredse.

Vi må, gennem en bred mobilisering af befolkningen, også tvinge parlamenterne i Europa til omgående at afslutte kasinoøkonomien ved at indføre en Glass/Steagall-bankopdeling, sætte en ny kurs for den økonomiske politik i overensstemmelse med LaRouches Fire Love og, sammen med Kina og Rusland og et forhåbentligt, gennem Glass-Steagall, reorganiseret Amerika, genopbygge de lande, der er blevet ødelagt af meningsløse og barbariske krige. Opbygningen af Den nye Silkevej til at strække sig ind i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, samt

Afrika, er her ikke blot den eneste humane løsning på flygtningekrisen, men også et spørgsmål om Europas moralske overlevelse.

Krigsfarens kan kun overvindes, hvis vi i stedet for den geopolitiske konfrontation indfører et helt nyt paradigme for internationalt samarbejde omkring menneskehedens fælles mål.

Russerne mener, Syrien er parat til fred

12. okt., 2016 – Chefen for Ruslands forsoningscenter i Latakia mener, at betingelserne er blevet sat for fred i Syrien.

»Folk har fået nok af krig. Selv de militante kæmpere: de ønsker at nedlægge våbnene og begynde at leve et fredeligt liv igen. Alle betingelser for at løse dette problem og vende tilbage til et fredeligt liv i Syrien er opfyldt«, sagde generalløjtnant Vladimir Savchenko, rapporterede Sputnik i går. »Der er et lovligt grundlag – det giver folk mulighed for at gøre krav på deres fredelige liv igen. Men bestræbelserne bør intensiveres. Først da vil, tror jeg, freden vende tilbage til Syrien.«

Ifølge en rapport i Sputnik i går, sagde viceforsvarsminister Anatoly Antonov, under bemærkninger på en konference i Beijing den 11. okt., at han forventer, at medlemsstaterne i Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), den Kollektive Sikkerhedstraktat-organisation (CSTO) og Fællesskabet af Uafhængige Stater (CIS) vil tilslutte sig den humanitære hjælpeoperation i Aleppo.

»Vi opfordrede også vore kolleger i forsvarsministerierne i

landene i SCO, CSTO og CIS til at gå med i hjælpen til syrerne. Vi forventer, at vore venlige partnere i mange lande, inklusive Kina, Indien, Kasakhstan, Aserbajdsjan og andre, vil respondere til det russiske forslag og vil være i stand til at yde deres bidrag til stabiliseringen af den humanitære situation i Syrien«, sagde Antonov.

Foto: Aleppo, Syrien (Arkivbillede).

Hadekampagne mod Putin og Rusland eskalerer ud af kontrol

12. okt., 2016 – Hadekampagnen imod Rusland og imod præsident Vladimir Putin eskalerer time for time og skaber et klima for en total krig. Dagens *New York Times* tog føringen med en lederartikel, underskrevet af redaktionen, og som fortsatte med at anklage GOP-præsidentkandidaten Donald Trump for at være »Hr. Putins puddelhund«, fordi han nægter at køre med den anti-russiske klat.

»Det er uacceptabelt, at hr. Trump nægter at acceptere Ruslands rolle med at støtte Syriens brutale diktator, Bashar al-Assad, og at fordømme de bombardementer, der har dræbt tusinder af civile i Aleppo og andetsteds. I stedet ignorerede han borgerkrigen og roste faktisk ikke alene Rusland, men også hr. Assad og Iran for at 'dræbe ISIS', Islamisk Stat.

The Times publicerede ligeledes en hysterisk svada om Ruslands anvendelse af »maskirovka«, misinformation, som en del af krigsførelsen, og nævnte invasionen af Krim, deployeringen af russiske soldater i civilt tøj til det østlige Ukraine, samt

beskyldningen om, at det var amerikanske droner, og ikke russiske bombefly, der angreb nødhjælpskonvojen i Syrien i sidste måned.

»Eksperter frygter«, skrev *Times*, »at det næste teater for sådanne taktikker kunne blive det baltiske område, hjemsted for betydelige minoriteter af etniske russere, så vel som også hjemsted for en stor, russisk militærbase i Kaliningrad.« *Times* opdigtede dernæst et scenarie for en russisk invasion i de baltiske stater, under dække af et handelsskib, der går på grund og leverer påskuddet for en begrænset, russisk troppeinvasion.

En artikel i *Foreign Policy* af Peter Rough har overskriften, »Den bedste måde at besejre Islamisk Stat og lykkes i Syrien? Træng Putin tilbage.« Artiklen anklagede Rusland for at ignorere mange tilbud fra Vesten om at samarbejde i Syrien, fordi Rusland forfølger en politik for kontrol over hele korridoren fra Damaskus, gennem Latakia til Aleppo, og krævede en barsk, amerikanskstøttet modstand mod den russiske tilstedeværelse i Syrien. Rough foreslog, at, med sammenbruddet af Kerry-Lavrov-diplomatiet, står Obama umiddelbart for at sammenkalde til et møde i det Nationale Sikkerhedsråd for at afgøre, hvordan man skal optrappe i Syrien. Forfatteren krævede en betydelig opgradering af den amerikanske støtte til syriske oprørere, der bekæmper regimet i provinserne Homs, Idlib og Aleppo.

»Medmindre USA er med til at forme en ny, regional orden, der giver magt til disse moderate sunni-arabere imod shia-dominans, er vi dømt til et evindeligt nak-en-muldivarp-spil i hele området.« Rough støttede fuldt ud den tyrkiske invasion af det nordlige Syrien, der er rettet mod kurderne, og tilføjede, at »Obama-administrationen aggressivt bør bakke op om Tyrkiets støtte til den Frie Syriske Hær i provinsen Aleppo.« Han opfordrede også til, at USA skulle bevæbne og støtte en nyligt dannet Frie Idlib-hær. Rough sluttede med at opfordre Kerry til at træde tilbage, hvis Obama ikke

bemyndiger en stor, amerikansk militæroptrapning for at »påføre Rusland, Iran og Assad meningsfulde omkostninger«.

I en tale på en Atlanterhavsråds-konference i Washington den 6. okt., opfordrede NATO's tidligere generalsekretær Anders Fogh Rasmussen de europæiske NATO-lande til at øge deres forsvarsudgifter, alt sammen rettet mod Rusland. Han fremførte, at Putin kun respekterer »en magtdemonstration«, og at det er den eneste måde at standse ham i at iscenesætte en direkte konfrontation med NATO i Europa.

Foto: NATO's tidligere generalsekretær, Anders Fogh Rasmussen.

Lad jer ikke intimidere af Obamas og briternes løgne og tomme trusler

Leder fra LaRouchePAC, 12. oktober, 2016 – På vegne af det britiske system er præsident Barack Obama engageret i en stor løgnekampagne, med trusler om krig mod Rusland og Kina. Med den franske Hollande-regering på slæb, gør Obama tegn til sin hensigt om en militær intervention i Syrien, om at bringe Rusland for Den Internationale Straffedomstol i Haag for krigsforbrydelser begået i Aleppo, og lignende ordskvalder.

Men kendsgerningen er den, at denne britiskdirigerede kampagne af løgne og trusler drives frem af deres totale frygt og panik, og de har rent faktisk ikke kapacitet til at gøre alvor af deres trusler eller bevise deres løgne, hvis de bliver udfordret.

Briterne er ved at blive vanvittige over udsigten til det totale tab af magt, i takt med, at deres transatlantiske finanssystem står til at kollapse. Man har nu åbent indrømmet, at Den Europæiske Centralbank mørklagde Deutsche Banks bankerot, da den gennemførte de såkaldte stresstests i slutningen af sidste år. Ikkeeksisterende aktiver, der stammede fra salg, der aldrig fandt sted, blev af Deutsche Bank bogført som kapitalreserver for at skjule det faktum, at de er dømt til undergang, medmindre de underkastes en total omstrukturering, hvorunder deres derivatbeholdning på 46 billioner euro annulleres og banken atter gøres til en traditionel, tysk detailbankvirksomhed. HSBC, flagskibet i City of Londons offshore narkotikaimperium, udsendte onsdag en nødvarsling om et umiddelbart forestående sammenbrud af den transatlantiske aktiemarkedsboble.

Tidligere NATO-generalsekretær Rasmussen opfordrede europæiske stater til at begynde en massiv oprustning med henblik på at konfrontere russiske trusler, hvilket er et komplet bedrag. De europæiske stater er bankerotte, og der er allerede en voksende modreaktion i Tyskland og andre steder mod forslaget om nye sanktioner mod Rusland.

I Syrien er bundlinjen den, at USA, Storbritannien, Frankrig og Golfstaterne har brugt milliarder af dollars på at opbygge en hardcore Islamisk Stat og en al-Qaeda-terroristorganisation for at vælte Assad-regeringen, og Vladimir Putin greb ind og ødelagde deres plan. Nu er den syriske hær, med russisk støtte, på nippet til at knuse disse terrornetværk i Aleppo. Så derfor beskylder franskmændene, briterne og Obama-administrationen alle Putin og Rusland for krigsforbrydelser i Syrien, alt imens de er engageret i deciderede forbrydelser mod menneskeheden i Yemen. Obama-administration truer nu med en direkte militær intervention for at styrke de patetiske saudiere, hvilket blot yderligere ville udvide listen over forbrydelser mod menneskeheden, som Obama begår.

For at dække over deres egen panik og faktiske rædsel over det

truende krak af hele deres system, så gennemfører briterne en ondskabsfuld kampagne for at skræmme og demoralisere det amerikanske folk, hovedsageligt ved, gennem de kontrollerede medier, at forvandle det amerikanske præsidentvalg til et pornografisk mareridt.

Der er også reelle problemstillinger, som skaber panik i den amerikanske befolkning. Først og fremmest har Obamacare-programmets kollaps, som lige fra starten forudsås af Lyndon LaRouche, forfærdet et stort flertal af amerikanere, der konfronteres med en umulig situation med en 50-procents forhøjelse i årlige præmier for sundhedsydelser og dramatiske nedskæringer i ydelserne. Selv den tidligere præsident Bill Clinton sagde fornylig til en demonstration i Michigan, at Obamacare er en katastrofe: »Man har dette vanvittige system, hvor 25 millioner flere mennesker pludselig har fået adgang til sundhedsydelser, og hvor så de mennesker derude, der undertiden knokler 60 timer om ugen, ender med en fordobling af deres præmieindskud og deres dækning af sundhedsydelser skåret ned til det halve, og det er fuldstændig vanvittigt.«

Det amerikanske folk har al mulig grund til at være vrede, men ikke til at blive intimideret eller blive tyranniseret af en flok løgnere, med præsident Obama i spidsen. Det amerikanske folk har brug for at høre sandheden: Hele det britisk-saudiske system, som ejer præsident Barack Obama, er færdigt, begyndende med deres bankerotte finansimperium. Løsninger er umiddelbart for hånden, og som begynder med en genindførelse af Glass-Steagall og dernæst en omgående iværksættelse af en økonomisk genrejsning efter Hamiltons principper, hvor man anvender de fremgangsmåder, der forklares i finansminister Alexander Hamiltons Rapport til den Amerikanske Kongres, om varefremstilling, kredit og en nationalbank. Disse principper genoplives i Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love. De er klar til at blive implementeret lige nu og her.

For at genoprette den kampånd, der førte til den nylige, dramatiske sejr i kampen om JASTA-loven, som leverede et

ødelæggende slag lige i hjertet af det anglo-saudiske terrorimperium, så må det amerikanske folk have at vide, at de skal grine ad Obamas og briternes løgne og se at komme videre med den alvorlige affære med at opbygge verden efter Det britiske Imperium, med uendelige muligheder og uendeligt fremskridt. Rusland, Kina, Indien og andre førende nationer har allerede bevæget sig i denne retning, og tiden er inde til, at også De forenede Stater kommer med på fremtiden.

Foto: USA's Flåde opererer i Filippinske Hav, 19. sept., 2016, under 'Valiant Shield 2016', en ren, amerikansk felttræningsøvelse, der finder sted hvert 2. år, med fokus på integration af fællestræning blandt amerikanske styrker. De første 'Valiant Shield'-øvelser begyndte i 2006.

Obama, og USA's økonomi, er ved at smuldre – Vil Obama trække verden med sig ned?

Leder fra LaRouchePAC, 11. oktober, 2016 – Det amerikanske folk har for nylig vist et usædvanligt og særdeles velkomment mod og en ditto optimisme med den kendsgerning, at de knuste Obamas åbenlyse støtte til sponsorer af terrorisme og underkendte hans veto imod JASTA-loven således, at man kan gå frem med juridiske sagsanlæg imod saudierne for deres rolle i 11. september-angrebene mod USA. Der er nu, fra Obamas og briternes side, en samlet indsats for at knuse denne optimisme og dette mod, hvor de bruger deres talsmænd og pressehorerne

til at skræmme befolkningen til at acceptere en krig mod Rusland og Kina. Denne indsats kan og må afsløres og nedkæmpes.

Et sindssygt initiativ for krig er, fra forsvarsminister Ash Carters side, blevet lanceret siden JASTA-sejren, lige fra hans krav om en \$1 billion stor modernisering af USA's atomvåbenlager som forberedelse til at bekæmpe »russisk aggression« og til den britiske forsvarsminister og det britiske Underhus' medlemmer, der skriger op om, at vi nu må i gang med at nedskyde russiske fly i Syrien, og til, at Obama personligt trækker tæppet væk under Kerry-Lavrov-planen for en våbenhvile i Syrien.

Men, Obama er færdig, afsløret som en fiasko på enhver måde – Obamacares kollaps, den produktive beskæftigelses kollaps, afsløringen af hans støtte til den saudisk sponsorerede terrorisme, hans rolle som massedræber gennem sine ulovlige krige for »regimeskifte« og sine dronedrab af mænd, kvinder og børn. Vil han nu have held til at trække os ind i en atomkrig, eller vil det amerikanske folk genvinde sit mod og sin optimisme og fjerne ham fra embedet?

Russiske og kinesiske militærledere, der mødtes i dag ved det 7. Xiangshan Forum i Beijing, udsendte en advarsel, der sendte kuldegysninger gennem knoglerne, om, at Obama-administrationen er langt fremme med at forberede sine styrker til at lancere en førsteangrebs-atomkrig imod begge nationerne. Med nævnelse af den operative, amerikanske krigsdoktrin, *Prompt Global Strike*, (Globalt Førsteangreb), og idet han især påpegede deployeringen af antiballistiske missilsystemer langs med både de russiske og de kinesiske grænser, sagde generalløjtnant Viktor Poznikhir fra den russiske generalstab:

»Russiske militæreksperter siger, at USA, med besiddelsen af dette [missilforsvarssystemet], håber at få mulighed for at levere et overraskelses-atomangreb hvor som helst i verden, inklusive mod Rusland og Kina, og at det går ustraffet hen.«

Prompt Global Strike, forklarede han, er baseret på den fantasi, at de nye missilsystemer, ved at gennemføre angreb, der afvæbner modstanderens atomstyrker, kan tilintetgøre modstanderens evne til at gennemføre et angreb som gengældelse for et førsteangreb.

På det samme forum sagde den kinesiske generalmajor Cai Jun fra den Centrale Militærkommissions Fællesstab:

»Gennemførelsen af planerne om at udvikle missilskjoldet er i færd med at ødelægge den strategiske balance og stabiliteten, og ligeledes forværre situationen i sfæren for global sikkerhed. I øjeblikket har USA magtfulde styrker til generelle formål, og har ligeledes en betydelig, kvalitativ overlegenhed i sfæren for strategiske atomstyrker. Tilsammen udgør disse komponenter moderne væbnede styrker og gør det muligt at gennemføre konceptet i doktrinen, 'Prompt Global Strike'.«

General Poznikhir tilføjede:

»Rusland må nødtvungent tage passende modforholdsregler for at forhindre USA og dets allierede i at øve indflydelse på den eksisterende styrkebalance inden for den strategiske våbensfære. Så vidt vi forstår, så handler vore kinesiske partnere på samme måde.«

Er Obama så narcissistisk, at han tror, han kan forlange, at et atombevæbnet Rusland og ditto Kina bøjer sig for hans krigstrusler og hans igangværende forbrydelser for at gennemtvinge regimeskifte over hele planeten?

Kun briterne kan matche Obama med hensyn til krigsmagerhysteri. I dag afholdt det britiske Underhus en særlig samling om Syrien, hvor både Blair-tilhængere og Toryer (det Konservative Parti) krævede en krig mod Rusland over Syrien, og hvor de karakteriserede Ruslands krig mod terrorister i Syrien som modsvaret til nazisternes holocaust.

At vente på det umiddelbart forestående finanskollaps, før man gennemfører Glass-Steagall, er modsvaret til sindssyge. Det vestlige banksystems igangværende dødskrampe er nu forsidehistorie på samtlige finansaviser i Vesten, i en grad, hvor førende »økonomi-kvaksalvere«, såsom Ken Rogoff fra Harvard, foreslår 6 % 's negative rentesatser, plyndring af bankindskyderne og ødelæggelse af, hvad der måtte være tilbage af redelige, kommercielle bankierer. En sådan galskab ville lykkes med at opfylde IMF's forslag fra forgangne weekend, om simpelt hen at nedlukke alle små og mellemstore banker, hvilket vil lade for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne galoppere hen over nationen og den vestlige verden, med pigge på hesteskoene!

Lyndon LaRouche fastslog dette strategiske og økonomiske vanvid som værende en samlet indsats for at forvirre og demoralisere den amerikanske befolkning, der for nylig handlede stolt og modigt for at underkende Obamas veto mod JASTA-loven.

Føj hertil den »inducerede degenerationsproces«, som LaRouche kaldte det, som tvangspåføres befolkningen gennem snavset i præsidentvalgkampen. Selv Kinas officielle nyhedsagentur *Xinhua* er chokeret over graden af kampagnens degeneration og skriver i en lederartikel, at den seneste debat »reflekterer forfaldet i amerikansk politik og et dybt splittet samfund«. Med henvisning til optagetheden af Trump-sexoptagelserne og paraderingen af Bill Clintons seksuelle erobringer under debatten, konkluderer *Xinhua*, at

»energien i amerikansk politik opbruges i et eller andet drama eller noget underholdning, og kan ikke bruges til at løse centrale spørgsmål«.

Obamas udvalgte efterfølger, Hillary Clinton, blev i dag afsløret for at have udtalt det indlysende så tidligt som 2014 – nemlig, at saudierne og Qatar »leverede hemmelig finansiel og logistisk støtte til ISIL og andre radikale sunni-grupper«.

Og alligevel fortsætter hun, ligesom Obama, med at opfordre til krig mod Rusland og Syrien – ikke mod de nationer, der støtter terrorisme, men mod dem, der er under angreb fra terrorister.

Obama kunne fjernes nu af en samvittighedsfuld Kongres, hvilket også ville transformere den degenererede valgproces. Spørgsmålet er, om en manglende handling for at fjerne ham vil gøre det muligt for ham at trække verden med sig i faldet?

Foto: Barack Obama bag scenen før han holder sin sidste tale til FN's Generalforsamling i New York. (Foto: White House).